

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/115/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010494
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3816010494.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Márie Mendelovej a Zity Gromovej v trestnej veci obžalovaného Bystríka Šuhajdu na hlavnom pojednávaní dňa 29. januára 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku súd

obžalovaného F. U. , nar. XX.XX.XXXX,
t.č. vo výkone trestu odňatia slobody
v Ústave na výkon trestu odňatia slobody K.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza 2Pv 654/2012, doručenej súdu 15.08.2016, pre skutok v obžalobe právne posúdený ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť tak, že

v presne nezistený deň v mesiaci jún 2012 sa v presne nestotožnenom bare, pravdepodobne s názvom „No Limit“ v Horných Vestenciach, okres Prievidza, po telefonickom dohovore stretol s poškodeným K. A., ktorého pod hrozbou podpálenia motorového vozidla značky Audi A8 3.0 evidenčné číslo TT-XXX DY, ktorého držiteľom je K. A., konateľ a majiteľ spoločnosti C. s.r.o., M. a ktorého hodnota bola 12.000 eur nútil, aby mu zaplatil sumu vo výške 10.000 eur, ak chce vrátiť uvedené motorové vozidlo, pričom motorové vozidlo K. A. požičal F. U. v presne nezistený deň v mesiaci marec 2012 na dobu dvoch mesiacov, následne poškodeného K. A. viackrát telefonicky na telefónnych číslach XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX, ako aj pri osobných stretnutiach od júna roku 2012 a naposledy dňa 14.08.2012 v Obci Vlčkovce, okres Trnava, pred rodinným domom XXX nútil, aby mu zaplatil sumu vo výške od 9.500 eur do 11.500 eur pokiaľ chce, aby mu bolo vrátené osobné motorové vozidlo značky Audi A8 3.0 evidenčné číslo TT-XXX DY, inak mu bude podpálené, pričom uvedené motorové vozidlo minimálne od júna 2012 do 30. augusta 2012 neoprávnené bez súhlasu majiteľa vozidla užíval,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného F. U. (ďalej len obžalovaný), vypočul svedka - poškodeného K. A. (ďalej len poškodený), vypočul svedkov T. A., E. R., X. A., C. U., Y. L., Y. A., Y. S., T. Y., R. Z., N. H., Y. M., Y. S., oboznámil sa predovšetkým s výpoveďou svedka Y. F., T. M., A. A., T. V., R.

V., H. T., R. A., C. A., Y. A., E. U., A. F. z prípravného konania, oboznámil sa so znaleckými posudkami zabezpečenými vrámcami prípravného konania, s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vypovedal, že predmetné vozidlo zakúpil od svedka Y. F., bolo havarované, na vlastné náklady ho dal opraviť. Prišiel za ním poškodený, že ho svedok F. podviedol, nechcel ísť za ním, že za ním pôjde, keď dostane vyplatené peniaze za poisťku. Sedeli v bare jeho družky, nie je to žiaden nestotožnený bar, ako sa píše v skutku obžaloby. Nebola o kúpe vozidla spísaná kúpna zmluva. A. mu potvrdil, že je s F. spoločník. Doklady mal dostať po odhlásení vozidla, malo byť prihlásené na neho alebo jeho sestru. Svedok F. mu tvrdil, že tam vyskočil exekútor a preto mu nemôže dať doklady od vozidla. Vozidlo kúpil za veľkú klieťku pre leva za 5.000 eur, doplatil 3.000 eur, popísal hotovosť, ktorou to vyplácal a keď bude mať malého leva (toho hodnota je individuálna), zvyšok peňazí mu mal vyplatiť, keď bude technický preukaz. Do opravy vozidla dal spolu viac ako 12.000 eur, pretože ešte okrem opravy po havárii vymenil interiér vozidla, keby mal vozidlo len požičané predsa by tento interiér nevymieňal. Na vozidle, ktoré bolo nepojazdné boli rozbité chladiče, nedalo sa naštartovať. Vozidlo bolo na vozíku vzaté z Obce Gáň, kde býval svedok F., bol pre neho so svedkom A., odviezli ho pred jeho dom v Obci Horné Vestenice, odkiaľ bolo asi po 3 dňoch odvezené do servisu, tiež bolo odvážané na vozíku. On si zháňal na opravu náhradné diely, v servise bolo asi 1 mesiac. Sem - tam sa na ňom odviezol. Poškodený nepýtal od neho vozidlo, len povedal, že urobil na neho podvod, že keď dostane peniaze z poisťky pôjde za F., dá mu peniaze za opravu a že zvyšok peňazí si má obžalovaný pýtať od tohto svedka. Pripustil, že mu poškodený aj písal SMS správu, aby mu vrátil auto, no vtedy bolo auto v servise. Vrátanie peňazí nebolo ničím podmienené, riadne sa dohodli, že teda bude vyplatený z poisťky. Počul, že svedok F. sa chválil, že ho podviedol. S poškodeným sa stretol v bare No limit, sedeli podľa neho na terase, aj niečo vypili, bol tam aj svedok Z., poškodený sa prišiel dohodnúť, ako to celé doriešia, určite ho nevydieral, nevyhrážal sa mu. S poškodeným tam bol aj jeho syn. Potvrdil, že bol so svedkami S. a A. u poškodeného, no nikto ani vtedy sa poškodenému nevyhrážal, nebúchal, nekopal do dvier. Títo svedkovia mali so sebou zbrane, no nosili ich aj inokedy, mali ich v legálnej držbe. Poškodený ich poznal aj z predchádzajúceho obdobia, vedel, že zbrane nosievajú. L. F. sa na danom vozidle vozil aj v predchádzajúcom období, ponúkal mu ho na predaj za 23.000 eur, hovoril mu, že je spoločné s poškodeným, že majú spolu firmu, no rozhodol sa ho kúpiť až neskôr, bola to pre neho výhodná kúpa. Jednoznačne poprel, že by sa skutok stal. Svedok F. ho podviedol, tvrdil mu, že je vlastník, aj poškodený do trestného konania predkladal doklady, ktoré sa ukázali ako falošné.

Poškodený vypovedal, že bol svedkom F. požiadany, aby obžalovanému požičal vozidlo Audi A8 na 2 mesiace. Vozidlo bolo zapožičané havarované, havaroval ho svedka F. vodič. Bola na vozidle spôsobená škoda. Požičanie prebehlo sprostredkovane, osobne pri tom nebol. Ak v prípravnom konaní vypovedal, jeho výpoveď z prípravného konania, kedy vypovedal, že osobne v Bedzanoch vozidlo odovzdal obžalovanému aj s kľúčmi, nebola spísaná žiadna zmluva, lebo bol pri tom svedok F., ktorá mu bola prečítaná vysvetlil, že sa teda asi zle vtedy vyjadril, vozidlo požičiaval sprostredkovane cez tohto svedka. S týmto svedkom F. dohadoval aj podmienky zapožičania vozidla, jemu aj dával kľúče od vozidla. Teda na hlavnom pojednávaní vypovedal, že toto ho svedok žiadal u seba doma, obžalovaný pri tom nebol. On sa s ním o tom vôbec ne bavil, myslí si, že bol asi len vonku. Keď prešli 2 mesiace svedka F. žiadal, aby mu bolo vozidlo vrátené. Obžalovaným mu bolo telefonované, že chce od vozidla technický preukaz, lebo chce vozidlo prehlásiť, vtedy zistil, že chce vozidlo kúpiť, že mu to vozidlo malo byť predané. Chcel vozidlo späť, chcel byť stále jeho vlastníkom. Obžalovaný vysvetlil, že má na svedka F. podlžnosti, dal si podmienku, že keď mu nebude vyplatená dlžná čiastka 9.500 až 10.000 eur, tak mu vozidlo nebude vrátené, inak nie, že ho radšej zapáli. Obžalovaný určite netvrdil, že peniaze, túto sumu dlhuje on jemu, no chcel takéto peniaze ako podmienku vrátenia vozidla. Presnú formuláciu slov si nepamätal, nevedel to konkretizovať. Toto mu hovoril telefonicky, ale i pri osobnom stretnutí. Stretli sa spolu v bare vo Vestenicach. Ak v prípravnom konaní na č.l. 475 vypovedal, že hovoril, ak bude musieť vozidlo vrátiť F. alebo jemu bez zaplataenia, tak ho radšej zapáli, hovoril aj niečo také, že má dosť odsedené, zotrval na tejto svojej výpovedi, potom odišiel preč. Obžalovaný ho navštívil aj u neho doma, bol aj s ďalšími osobami, ktoré on už predtým poznal. Prišli do jeho dvora, obžalovaný sa vtedy nesprával vulgárne, takto sa správal ten druhý z mužov, nepadali tam žiadne vyhrážky. Bolo aj vtedy od neho pýtané peniaze. Bol tam krik, presne používané slová si nevedel spomenúť, nebolo to však nič pre neho príjemné. Tí dvaja muži mali pri sebe aj zbraň. Na manželku táto situácia zle pôsobila, bola v 9 mesiaci tehotenstva a tak z domu odišla. Aj vtedy stále bolo vrátenie vozidla podmienené vyplatením peňazí. K dopravnej nehode došlo asi mesiac pred požičaním. Vozidlo mal pôvodne dať opraviť svedok F. v servise v Nitre, pretože ho tam neopravili, rozpočet na opravu bol vysoký, tak

F. ho mal dať opraviť u švagra. Vyjadril sa i k listinným dôkazom ohľadne v spise zabezpečenej faktúre č.l. 458, ktorá má súvisieť s opravou vozidla v Hlohovci, tú vysvetlil, že servis mu vystavil faktúru o oprave 31.07.2012, pretože ju nevyplatil oprava sa nevykonala. Odberateľom mala byť jeho spoločnosť, faktúra určite nebola vyplatená. Pokladničný doklad č.l. 459 zo dňa 01.08.2012 vysvetlil, že hoci je potvrdené vyplatenie peňazí, platba neprebehla. Vyjadroval sa aj k tomu, kde by mal byť servis, ktorý mal opravu vykonať. Po predložení listinného dôkazu č.l. 923 - úradného záznamu, ktorý potvrdzuje, že na danom mieste sa nenachádza žiaden servis, ale ide o obytný dom, uviedol, že názov ulice nevie, opravy sa tam určite prevádzali. Faktúra nebola zaúčtovaná do účtovnej evidencie jeho spoločnosti, bola zasielaná do Komunálnej poisťovne, no škodu si neuplatňoval. Predkladal doklady do trestného spisu, vysvetlil to tým, že ich predložil asi len omylom pri svojom výsluchu, veď neboli reálne. Potvrdil, že je stíhaný za marenie spravodlivosti, pretože do trestného konania predložil ako pravé práve tieto doklady (uznesenie č.l. 1570-1571). Vyjadroval sa aj k spôsobu jeho výsluchov vrámci prípravného konania, určite nemá fotografickú pamäť, aby pri výsluchu vypovedal úplne identicky, vypovedal aj v Prievdzi. Svedkov, ktorý k nemu prišli s obžalovaným domov poznal aj z minulosti, vie, že jeden z nich mal v to stretnutie zbraň a svedok S. nosil aj v minulosti zbraň pri sebe, nebolo to u neho nič výnimočné. Pri stretnutí v bare vo Vestenicich stretnutie prebehlo medzi ním a obžalovaným, číslo na obžalovaného mal asi od F., najprv bol telefonický rozhovor a až potom stretnutie, syn ho na toto stretnutie doviezol, sedel pri inom stole nie s nimi, najprv bol vonku. Zo stretnutia odchádzal nahnevaný, lebo mu vozidlo nebolo vrátené. Určite nebol vystrašený, nebolo mu stretnutie príjemné, veď mu bolo povedané, že má niečo za niekoho vyplácať. Obžalovaný ho informoval, že na vozidle menil strop, sedačky, tie neboli poškodené, no menil ich, čo všetko bolo opravované nevedel povedať. Vozidlo pripustil, že bolo F. požičiavané v marci, dva mesiace malo byť požičané, teda asi v tomto období mesiaca máj ho žiadal vrátiť. Za zapožičanie vozidla nežiadal žiadnu náhradu. Predtým ho mal požičané svedok F. pre seba, nemal u seba ani doklady od vozidla, nepýtal si ich. On bol len F. vyrozumený, že sa oprava uskutočnila, nevyklučuje však, že vozidlo bolo nepojazdné, pretože aj niektoré iné údaje hovorené týmto svedkom sa ukázali ako nepravdivé. Pri požičiavaní vozidla obžalovanému bolo na dvore u F. nejaké vozidlo, no či išlo o dané vozidlo nevedel povedať vo vozidle nebol. Potvrdil, že bol políciou komunikovaný o poškodení vozidla - spätné zrkadlo. On mal stále u seba technický preukaz od vozidla. Na opakované otázky, ako znela presná formulácia použitých vyhrážok ohľadne podpálenia vozidla uviedol, že presne použité slová nevedel povedať, ak v prípravnom konaní uviedol, že ak nedostane peniaze, tak to radšej ho zapáli, súdu uviedol, že zrejme tak boli použité jeho slová, to bolo asi v tých Vestenicich a potom mohol povedať, že tak to podpáli, no na týchto presných formuláciách už nemôže si stáť. Pri komunikácii s obžalovaným tomuto komunikoval, že mu vyplatí čiastku, sumu nevedel povedať. Chcel ísť za Belanom, aby vedel, o akú sumu ide, nebolo to však v súvislosti s poisťou, nepamätá si na takýto rozhovor. Nevedel povedať, či vozidlo bolo opravené, vozidlo videl pred domom vo Vestenicich. Spoločnosť C. s.r.o. M. bola vymazaná z obchodného registra, neuplatňoval a nežiadal preto ani vozidlo v trestnom konaní vrátiť. Prečo neoznamoval hneď po stretnutí s obžalovaným v bare vec polícii vysvetlil, že si myslel, že sa to všetko s F. vysvetlí, že mu tento svedok donesie vozidlo. On o predaji vozidla obžalovanému svedkom F. nevedel.

Svedok T. A. vypovedal, že on zaviezol otca - poškodeného do Vesteníc, kde si mal ísť pre vozidlo Audi. Najprv sedel v aute vonku, neskôr mu asi otec telefonoval, aby prišiel dnu, no nesedel pri tom istom stole a tak nevie, o čom sa tam poškodený s obžalovaným rozprávali. Potom mu poškodený povedal, že vozidlo mu nechcel nevrátiť, že mu ho vráti, ak mu dá peniaze. Spomenul niečo ako vydieranie, no podrobnosti nevie. Na tom stretnutí si myslí, že alkohol nebol popíjaný, nepadlo, čo on počul žiadne vydieranie, on nepočul žiadne vyhrážky. Jemu sa však otec bližšie nezveroval. Stretnutie trvalo podľa neho asi 15 minút, poškodený mu pripadal smutný, nahnevaný.

Súd sa v zmysle § 263 odsek 3 Trestného poriadku oboznámil s výpoveďou svedka Y. F. z prípravného konania č.l. 496-499. Svedok v tejto výpovedi okrem iných skutočností predovšetkým uviedol, že mal od poškodeného požičané vozidlo Audi A8, toto vozidlo pre neho šoféroval svedok A. A., pozná túto osobu viac rokov, prestali sa stretávať v roku 2012, kedy začal mať A. pre neho nevhodné návrhy. Vozidlo mal požičané len tak, lebo s poškodeným si autá požičiavali. Mal s týmto vozidlom svedok A. dopravnú nehodu v Obci Bojná, ušiel z miesta nehody a dopravná nehoda bola aj šetrená políciou. Po dopravnej nehode dal poškodený vozidlo opraviť, kde on nevedel povedať, po oprave ho opäť potreboval a tak mu ho poškodený požičal. Mal ho odstavené doma so súhlasom poškodeného. V tom čase ho vyhľadal obžalovaný, ponúkal mu kľetku pre levy a spomínal mu, že potrebuje požičať vozidlo, lebo nemal na čom chodiť. Povedal mu, že sa opýta poškodeného. On ich vzájomne aj zoznámil, lebo

dovtedy sa nepoznali, vzájomne sa dohodli, že mu vozidlo Audi požičia na 2 mesiace a obžalovaný na vozidle vykoná na vlastné náklady drobné opravy, aby nemusel poškodenému nič platiť. Pretože s týmito podmienkami obaja súhlasili, poškodený odovzdal obžalovanému kľúče od vozidla, či mu dal aj doklady od vozidla nevedel povedať a potom obžalovaný odišiel preč. Nespisovala sa o tom žiadna zmluva, on bol osobne pri tom, ako sa vzájomne dohodli zaručil sa za obžalovaného. Obžalovaný potom odišiel. Po nejakom čase sa mu poškodený začal sťažovať, že mu obžalovaný nechce vozidlo vrátiť. On aj bol pri telefonáte, keď poškodený telefonoval obžalovanému, poškodený mal zapnutý hlasitý odposluch, vtedy obžalovaný vravel, že ak chce poškodený auto, tak mu musí zaplatiť 10.000 eur, ak tú sumu nezaplatí, tak svoje auto neuvidí. Bol ešte raz svedkom v aute, ako obžalovaný telefonoval poškodenému a hovoril obžalovaný to isté. Poškodený pre spôsob vyjadrovania sa obžalovaného mal z neho strach. On to chcel nejako riešiť, aj kontaktoval obžalovaného, no nakoniec to vždy skončilo tak, že sa aj mali stretnúť, no nakoniec tam obžalovaný neprišiel. Po dopravnej nehode, ktorú mal svedok A. s tým vozidlom sa tento svedok začal stretávať so svedkom S. aj obžalovaným, vie o ňom, že má doma množstvo zbraní. Od poškodeného sa mal i dozvedieť, že bol obžalovaný u neho doma aj s týmito svedkami a mali ho opäť vydierať, že keď chce vrátiť auto, aby zaplatil sumu 10.000 eur, inak auto neuvidí, mali sa pri tom násilne správať, kopať do brány, vykrikovať a preto aj od strachu mala odísť vtedy poškodeného priateľka. Vyslovil názor, že obžalovaný vydiera poškodeného za pomoci týchto osôb. Dôvod, prečo obžalovaný mal poškodeného vydierať o tých 10.000 eur bol ten, že sa dozvedel, že mal poškodený za auto dostať vyplatenú poisťku. On nebol obžalovanému dlžný žiadne peniaze.

Svedok Y. S. potvrdil, že vie o tom, že obžalovaný kúpil vozidlo od svedka F., bolo rozbité, dal mu aj za vozidlo peniaze, presnú sumu nevedel povedať, on bol pri odovzdaní asi 1.000 eur. Vie aj o dohode medzi obžalovaným a poškodeným, že mu vozidlo vráti, keď mu F. vyplatí peniaze, čo obžalovaný dal za jeho opravu. Vozidlo bolo havarované ešte z času, kedy vozidlo používal svedok F., nebolo pojazdné, bolo rozbité.

Opraviť ho dal jednoznačne obžalovaný. Aj sa v súvislosti s tým stretli. Svedok F. podviedol oboch. Poškodeného pozná, vie, že peniaze mali byť poškodeným vrátené z poisťky, ktorú dostane za opravu havarovaného auta. Potvrdil, že boli na návšteve u poškodeného u neho doma, no pri tomto stretnutí neboli použité žiadne vyhrážky, nedošlo ani k žiadnej roztržke. Mal vtedy pri sebe zbraň, no tú nosil aj v minulosti. Aj poškodeného, aj jeho manželku poznal z minulosti, bol u nich a tieto zbrane v minulosti u neho videli.

Vyššie uvedené skutočnosti totožne potvrdil a zhodne aj o návšteve u poškodeného vypovedal aj svedok A. A. vo svojej výpovedi z prípravného konania, s ktorou sa súd jej prečítaním oboznámil.

Svedok E. R. potvrdil, že bol obžalovaným požiadaný, či mu opraví predmetné vozidlo. Vozidlo bolo nepojazdné, bolo privezené na prívesnom vozíku, malo odtrhnuté predné koleso. Obžalovaný mu povedal, že ho kúpil, doniesol mu aj žiadosť pre políciu na prepis vozidla. Ohľadne dokladov od vozidla sa nevedel vyjadriť. Ľavé koleso sfúkaval, tak podľa neho sa nedalo používať. Oprava na vozidle nebola celá dokončená, vzala mu ho pre predmetné trestné konanie polícia. Súd sa oboznámil s listinným dôkazom - zápisnicou o vydaní veci - predmetného vozidla č.l. 673, z ktorej vyplýva, že vozidlo vydal tento svedok dňa 30.08.2012 a kľúče od vozidla dňa 06.11.2012 K. A.. Na hlavnom pojednávaní dňa 30.01.2019 bolo uznesením podľa § 97 odsek 1 Trestného poriadku rozhodnuté, že vozidlo značky Audi A8 čiernej farby EČ TT-XXX DI a kľúče od vozidla sa vracajú tomuto svedkovi ako zástupcoví servisu R. L. s.r.o. H. U. č.l. 1708.

Svedkyňa X. A. vypovedala, že obžalovaného videla len raz a to pred ich domom, bola vtedy doma na rizikovitom tehotenstve. Spred domu počula krik, buchot, boli tam tri osoby, jedna z nich bol „S.“, na iných si presne nepamätala, zľakla sa a preto autom odišla, aby bola v klude, presne uviedla, že ona odišla pre túto osobu. Koho hlasy, ktorej osoby spred domu počula nevedela identifikovať. Na otázku, či pri tomto stretnutí bol nejaký dôvod pre strach upresnila, že išlo o jej vnútorný strach. Na otázku, že v prípravnom konaní vypovedala, že počula kopnutie do bránky, potom vulgarizmy, prečo nedvíha telefón, uviedla, že nepamätá si na tieto podrobnosti pre odstup času. Nevedela sa vyjadriť, či niekto z mužov mal pri sebe zbraň, no o S. vie, pretože ho pozná, že nosil pravidelne zbraň, aj im ju inokedy ukazoval, jeho aj preto brali ako nebezpečného človeka. V prípravnom konaní hovorila, že videla niečo akoby mal vyduť a preto z toho usúdila, že mal pri sebe zbraň a preto aj radšej odišla. Vie o tom, že vozidlo manžel - poškodený požičal známemu - Y. F., odvtedy ona ani vozidlo nevidela, ani sa však o to nezaujímala. Poškodený jej len hovoril, že sa mu mal v súvislosti s vrátením vozidla niekto vyhrázať,

myslí si, že to bol obžalovaný, lebo ten vozidlo nechcel vrátiť, no ani o to sa ona bližšie nezaujímal. Nevedela ani presne uviesť, ako malo byť poškodenému vyhrávané.

Svedok R. Z. vypovedal, že o samotnom skutku nič nevie. Obžalovaného pozná od detstva a bol s ním pri tom, keď sa s poškodeným stretol v bare obžalovaného, preberala sa oprava vozidla Audi, kto bol v tom čase vlastníkom vozidla nevie, či konkrétne už obžalovaný, hovorilo sa, ako má oprava prebehnúť, o sume za opravu, hovorilo sa o sume 8-10 tisíc eur. Pri rozhovore bola priateľská atmosféra, žiadne vydieranie. Od poškodeného mal telefónne číslo, aj sa asi po 1 mesiaci stretli. Potvrdil, že obžalovaný používal viac áut, mal mať aj predmetnú Audinu.

Svedok N. H. potvrdil, že obžalovaný kúpil dané vozidlo, privezené bolo na vozíku, pretože bolo nepojazdné, bolo búrané. Vozidlo obžalovaný kúpil od svedka Y. F., vie i to, že tomuto bolo povedané, že keď obžalovanému vráti peniaze za opravu vozila, tak mu vozilo vráti. Bol pri telefonáte obžalovaného s týmto svedkom, o akej sume sa však bavili nevedel povedať, no nebola to malá suma, nebolo to žiaden výhražný telefonát, neboli v ňom žiadne vyhrážky, bol to kľudný telefonát, hovoril obžalovaný, že keď mu vráti kúpnu cenu a sumu čo dal za opravu R., tak vozidlo mu vráti. Vozidlo bolo jednoznačne kúpené od tohto svedka, nie niekoho z Trnavy. Vozidlo bolo obžalovaným dané do opravy do servisu svedka R., bolo búrané spredu. Potom ho videl sa na vozidle aj voziť. On nebol pri žiadnych stretnutiach s poškodeným, ani o nich nepočul.

Svedok Y. M. vypovedal, že obžalovaný je jeho kamarát. Vie o zápočtoch pri kúpe vozidla značky Audi obžalovaným, o kľetke pre levy, ktorou bolo za vozidlo platené svedkovi F.. On nepočul o žiadnych vyhrážkach v súvislosti s touto kúpou vozidla. Pozná aj poškodeného, bol s obžalovaným za ním v Trnave, stretli sa na benzínovom čerpadle, no o čom sa oni dvaja pri tomto stretnutí rozprávali nevedel súdu povedať, pretože on bol pri občerstvení. Myslí si, že bol pri tomto stretnutí aj svedok F.. Tohto svedka tiež pozná, asi od roku 2012, vie, že sa s obžalovaným dohodol o kúpe vozidla Audi, no poškodený mal exekúciu, tak sa vozidlo nepreviedlo.

Svedkyňa C. U. potvrdila, že svedok A. priniesol obžalovanému vozidlo, ktoré bolo havarované spredu, toto vozidlo obžalovaný kúpil od svedka F. aj mu zaň zaplatil. Vozidlo malo byť nejakej firmy, v ktorej bol aj tento svedok F.. Stálo asi 2 týždne pred domom, potom bolo odvezené na opravu, bolo opravované v servise v Dolných Vestenicich servis R., či bolo používané nevedela povedať. Malo byť pre ňu a manželku obžalovaného, aká bola kúpna cena vozidla sa nevedela presne vyjadriť, vie, že bolo kupované na splátky, bola svedkom, keď jednu splátku obžalovaný vyplácal F.. Bolo to na cvičišti v Dolných Vestenicich. O tom, či bolo vozidlo žiadané vrátiť sa nevedela vyjadriť. Či mal obžalovaný od vozidla doklady sa tiež nevedela s presnosťou vyjadriť. Osobu poškodeného nepozná.

Svedok Y. A. potvrdil, že bol obžalovaným požiadaný o prepravu vozidla z Obce Gáň pred dom obžalovaného. Bolo to v období Veľkej noci, no presný rok si už nepamätal. Od obžalovaného vedel, že toto vozidlo on kúpil, bolo zaň jemu aj platená preprava. Vozidlo bolo rozbité, v stave, že sa nedalo ani používať, bolo rozbité spredu, cez boky strelené. Bolo dané na opravu, no komu on nevedel. Potvrdil, že v súvislosti s kúpou vozidla svedkovi F. viezol aj kľetku pre levy.

Svedok Y. L. rovnako potvrdil, že obžalovaný kúpil čierne havarované vozidlo, bolo nepojazdné, prestrelené z boku, neskôr na ňom vymieňal celé vnútro. Vozidlo bolo odparkované pred svokrovým domom, bolo opravované vo Vestenicich, potom na ňom obžalovaný aj chodil. Obžalovaný mal na kúpu vozidla peniaze. On poškodeného, ani F. nepozná. Nevie ani o tom, že by bolo vozidlo pýtané vrátiť. Potvrdil, že mu raz obžalovaný telefonoval, povedal mu, kde má peniaze a aby tieto priniesol na cvičište, doniesol ich, nevedel povedať koľko to bolo peňazí. Dal tie peniaze jednému pánovi.

Svedok Y. S. potvrdil, že malo dôjsť k výmene vozidla značky Audi A8, ktoré bolo havarované, vozidlo bolo svedka F. a obžalovaný za ňu mu mal dať kľetku pre levy a doplatok. Potom vozidlo dal obžalovaný vo Vestenicich opraviť, potom na nej aj chodil. Svedka F. on pozná z baru vo Vestenicich, robil mu aj kľetku pre levy. Osobu poškodeného nepozná, nevedel sa ani vyjadriť k nejakej poisťke v súvislosti s vozidlom. Sám bol pri tom, keď obžalovaný kupoval autodiely, kupoval ich aj kuriérom, vyplácal ich. Nevedel sa vyjadriť, či toto vozidlo niekto pýtal vrátiť.

Svedkyňa T. Y. sa vyjadrovala k stretnutiu obžalovaného s poškodeným v bare No limit u nej, atmosféra stretnutia bola pokojná, správali sa ako kamaráti. Rozprávali sa o nejakom aute. Potvrdila, že to, čo vypovedala v prípravnom konaní je pravdou, vtedy okrem iného vypovedala, že obžalovaný kúpil auto Audi A8, bolo tmavej farby, stálo nepojazdné pred jeho domom. Od obžalovaného vie, že ho kúpil od svedka F., dal mu zaň klietku pre levy, či aj nejaké peniaze to nevedela povedať, potom bolo v oprave u R.. Videla obžalovaného na ňom neskôr aj chodiť. Vie, že niekto vozidlo, či poškodený alebo F. iadal vrátiť, nerozumela však tomu.

Súd sa oboznámil s výpoveďami svedkov vypočutých v prípravnom konaní.

Z nich ku skutku vypovedal svedok T. M., ktorý potvrdil, že o kúpe vozidla Audi A8 vie od obžalovaného, ten mu povedal, že ho kúpil od niekoho od Topoľčan, bolo to nejak začiatkom leta 2012, malo rozbitý predok, že stálo 10 alebo 11 tisíc eur. Stálo vozidlo pred domom obžalovaného, že je nepojazdné. Potvrdil, že mu tiež bolo povedané, že ju dal obžalovaný opraviť, že si sám zháňal náhradné diely.

Svedok H. T. vypovedal, že obžalovaným mu pri náhodnom stretnutí bolo povedané, že má predmetné vozidlo, ozvať sa mu mal majiteľ, že vozidlo chce späť, lebo mu nevyplatil peniaze, dal mu len klietku na levy.

Svedok R. V. potvrdil údaje z vyššie uvedeného úradného záznamu, teda že žije na ulici Hollého v Hlohovci, spoločnosť AUTO Up Hlohovec nepozná, nevie, prečo je uvádzaný ako konateľ tejto spoločnosti, na adrese, kde by mal autoservis tejto spoločnosti sídliť sú činžiaky, nie je tam žiaden autoservis, ani tam nikdy nebol. On požičal občiansky preukaz a na jeho meno niekto založil túto obchodnú spoločnosť. Dozvedel sa o tom po tom, čo mu začali chodiť exekúcie.

Svedkyňa A. F. potvrdila, že svedok Y. F. používal predmetné vozidlo. Potvrdila, že bola tohto svedka zaviesť v roku 2012 na cvičák pre psov pre peniaze. Svedok sa tam stretol s nejakým pánom, ten mu odovzdal peniaze, no koľko presne to bolo ona nevie uviesť. Ona obžalovaného nepozná, či mal voči nemu svedok F. nejaké podľžnosti ona uviesť nevedela. Potvrdila, že v súvislosti s týmto svedkom má stále nejaké problémy, chodí za ním polícia, lebo urobil viaceré podvody.

Aj svedok E. U. potvrdil, že svedok Y. F. používal predmetné vozidlo, opravoval mu toto auto, keď sa mu poškodili brzdy. Obžalovaného však nepozná.

Ostatní svedkovia s výpoveďami ktorých z prípravného konania sa súd na hlavnom pojednávaní dňa 28.08.2019 oboznámil - R. A., C. A., Y. A., N. A., E. U. sa ku skutku podanej obžaloby nevedeli vyjadriť.

Oboznámený znalecký posudok č.l. 605-622, 605-667 potvrdzuje vykonanie opravy na vozidle Audi, znaleckým posudkom č.l. 605-667 bola stanovená hodnota vozidla Audi A8 3.6 V6 TDI na 12.000 eur.

Súd sa oboznámil okrem už vyššie v odôvodnení poukázaných listinných dôkazoch, aj s ďalšími listinnými dôkazmi, ako uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/177/2016 zo dňa 27.01.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.03.2017 (č.l. 1799-1801), ktorým bolo podľa § 290 odsek 1 Trestného poriadku, § 281 odsek 2 Trestného poriadku s použitím § 215 odsek 2 písmeno a) Trestného poriadku zastavené trestné stíhanie obvineného Y. F. pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1,2 Trestného zákona, ktorý skutok sa týka práve predaja osobného motorového vozidla Audi A8 EČ TT-XXX DY obžalovanému práve v rozhodnom období pred Veľkou nocou roku 2012. Oboznámil sa s rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 5C/210/2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra, sp. zn. 7Co/262/2014 (č.l. 1361-1374) nadobudlo právoplatnosť 13.11.2015, ktorým bol odporca Y. F. zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi - obžalovanému 6.000 eur s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 20.06.2013 do zaplatenia, vec sa týkala zaplatenia kúpnej ceny za predaj osobného motorového vozidla Audi A8 EČ TT-XXX DY. Oboznámil sa s vyjadrením spoločnosti E. W. č.l. 925, z ktorého vyplýva, že do ich servisu bolo privezené dňa 20.02.2012 havarované vozidlo Audi A8 EČ TT-XXX DY, na žiadosť zákazníka bolo vozidlo neopravené odovzdané dňa 30.03.2012, zo záznamov č.l. 928 vyplýva, že vozidlo si prevzal Ľuboš Zubíček. V spise na č.l. 933-970 sa súd oboznámil s priestupkovým spisom týkajúcim sa poškodenia vozidla Audi A8 EČ TT-XXX DY dňa 15.02.2012, ako i výpismi o uskutočnenej telefonicknej prevádzke predmetných telefónnych čísiel.

Obžaloba podaná prokurátorom na obžalovaného mu kládla za vinu, že iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a spôsobil tým väčšiu škodu a neoprávnene používal cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené a skutok spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty skutkami popísanými v skutkovej vete podanej obžaloby, čím mal naplniť zákonné znaky skutkových podstát zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona.

Výrok súdu o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosti o tom, či sa stal skutok, či tento skutok je trestným činom a či tento skutok spáchal obžalovaný.

Podľa názoru súdu, dôkazy, ktoré mali obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti podľa strany obžaloby usvedčovať sú výpoveď poškodeného, ako i svedok Y. F., resp. výpoveď syna a manželky poškodeného. Súd je však názoru, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní tieto rozhodné dôkazy z nich ani sám poškodený bez akýchkoľvek pochybností neusvedčuje, že sa stal skutok, pre ktorý bola na osobu obžalovaného podaná obžaloba, teda že sa mu vyhrážal zabitím, resp. neoprávnene osobné motorové vozidlo používal. Tento svedok popisuje telefonáty, ako i stretnutia s obžalovaným na hlavnom pojednávaní potvrdenom bare No Limit v Horných Vesteniciach, no ani tento svedok, ani žiadna iná osoba nevedela presne uviesť použitie slov obžalovaným. Je nesporné, že obžalovaný sa pri týchto stretnutiach s poškodeným rozprávali o skutočnosti viažucej sa k vráteniu vozidla značky Audi A8. Z vykonaného dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má však súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že vo vzťahu k tomuto vozidlu bol poškodeným práve obžalovaný, ktorého podvodným spôsobom v súvislosti s jeho predajom podviedol svedok Y. F.. Tieto skutočnosti potvrdzujú listinné dôkazy, s ktorými sa súd oboznámil - uznesenie o zastavení trestného stíhania tejto osoby pre k tomu viažuci sa skutok č.l. 1799-1801, ako i úspešnosť obžalovaného civilnou žalobou o zaplatenie viažucej sa sumy z predaja tohto vozidla svedkom obžalovaného č.l. 1361-1374, ako i výsluchy obžalovaného a vypočutých svedkov. Tak, ako potom i vypovedal obžalovaný, teda súd mal týmito dôkazmi preukázanú pravdivosť jeho výpovede, že on si vozidlo od poškodeného nepožičal, toto mu on nepožičiaval, ale bol v tom, že je dobromyselným vlastníkom k predmetnému vozidlu, ako taký aj vo vzťahu k nemu konal, keď toto vozidlo používal až do jeho vydania predstaviteľom autoservisu R. polícii v tejto trestnej veci, kde ho dal ako domnelý vlastníkom na opravu. I keď svedok Y. F. popiera, že by on mal voči obžalovanému nejaké podľžnosti a preto ani od obžalovaného nemal aké sumy, resp. iné hodnoty preberať a obžalovaný žiadať vyplatenie nejakých súm, že on vozidlo obžalovanému neodovzdával, ale dával mu ho sám poškodený, vozidlo bolo opravené po dopravnej nehode (dal si ho opraviť sám poškodený a za opravu mal aj dostať poisťku, čo bola aj motívom vydierania), ktorá sa stala v čase, kedy vozidlo používal on. Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bola vyvrátená pravdivosť jeho výpovede, keď sám poškodený vypovedal, že vozidlo mal tento svedok a od neho i išlo k obžalovanému, on opravu vozidla nevykonal. Vykonaným dokazovaním výsluchom obžalovaného, ale i svedka A., R., M., A. a iných bolo preukázané, že vozidlo Audi A8, ktoré bolo v dobrej vôli ako od vlastníka kúpené obžalovaným od svedka F. bolo havarované, nepojazdné, v takom stave privezené obžalovaným, dané ním na opravu, ktorá bola ním, ako i ostatné úpravy na vozidle financovaná. V tom smere sú aj listinné dôkazy predkladané poškodeným na preukazovanie ním vykonávanej opravy vozidla, preukázane falošné, čo nakoniec aj na hlavnom pojednávaní poškodený pripustil vysvetľujúc, že tieto doklady zrejme omylom predložil, aj keď oprava, ani platba za ňu neprebehla. Podľa názoru súdu, nešlo o omyl, ale vedomé konanie, čomu nasvedčuje i vedenie trestného stíhania voči jeho osobe za toto konanie. Vzhľadom k týmto dôkazom je súd názoru, že výpoveď svedka Y. F. je nevierohodná, jednoznačne preukázaná ako nepravdivá. Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo rovnako preukázané výsluchom obžalovaného, ale i svedkov S., A. a vo svojej výpovedi to nespochybnili ani sám poškodený a jeho manželka svedkyňa X. A., že k stretnutiu v mieste bydliska poškodeného došlo, no pri tomto stretnutí neboli obžalovaným použité žiadne vyhrážky, ani iné hrubé správanie, ak boli určité

vulgarizmy použité, boli použité svedkami a títo i zbraň pri sebe mali, ale tak, ako kedykoľvek inokedy, o čom aj poškodený jednoznačne z predchádzajúcej ich známosti vedel. Pri predmetných stretnutiach bolo obžalovaným komunikované, že je ochotný vozidlo vrátiť, no samozrejme ako osoba, ktorá bola v tom, že je jeho vlastníkom chcel späť finančnú hotovosť, ktorá bola ním za kúpu vozidla vyplatená, do vozidla investovaná, resp. ako domnelý vlastníkom prezentoval vôľu so svojou vecou nakladať. Ani poškodený nepotvrdil vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vyhrážky podpálením auta a tak prinútenie vyplatiť peniaze. Rovnako i o stretnutí v bare No Limit, že nedošlo k žiadnemu takému konaniu, ktoré by nasvedčovalo použitiu vyhrážok a potom aj strachu z obžalovaného ako by po použití vyhrážok

by sa dalo predpokladať vypovedal aj svedok R. Z., ale napr. aj syn poškodeného T. A., vypovedali o bežnom stretnutí, nebol žiaden konflikt, a poškodený bol skôr po ňom nahnevaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy jednotlivo a súhrnne, prihliadnuc a na vyššie uvedené úvahy súdu, po vykonanom dokazovaní, dospel súd k záveru, že nemôže bez akýchkoľvek pochybností k záverom o tom, že došlo k spáchaniu skutku a tento skutok spáchal obžalovaný dôjsť a preto prihliadnuc i na základnú zásadu platnú v trestnom práve „in dubio pro reo“ v pochybnostiach v prospech obžalovaného, dospel k záveru, ktorý ho viedol k rozhodnutiu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a preto i bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.